

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ تیر ۱۴۰۰

خطبه‌ی شهادت امام محمد باقر (ع)

حمد و سپاس پروردگار کریم و رحمان را که ایام را تدبیر نمود تا بندگان به فضیلت بعضی از ایام آگاهی پیدا کرده با بهره گرفتن از آن روزها برای خود نجات و رستگاری را کسب کنند و آن را در قرآن کریم چنین فرمود که: اوست آنکه خورشید را فروغ بخشد و ماه را منور ساخت و برایش منازلی معین کرد تا از شمار سال‌ها و حساب آگاه شوید. خدا همه‌ی این‌ها را جز به حق نیافرید و آیات را برای مردمی که می‌دانند به تفصیل بیان می‌کند.

بارالها ماه ذی‌الحجه ایامی است که برتری دادی بر ایام دیگر سال و شریفش داشتی و ما را از آن آگاه کرده و اینک بدان روزها رسانده‌ای پس از رحمت خود و نعمت‌هایت و از برکاتت بر ما نازل بفرما و ما را یاری و هدایت کن به عملی که می‌پسندی و برطرف کن از ما بلا و گرفتاری و بیماری را و پاک کن گناهان ما را. در این ماه دعایمان را اجابت و مشکلاتمان را برطرف کن. معبودای آگاه از هر راز نهان و آشکار، ای پروردگار زمین و آسمان. درود فرست بر حضرت محمد و آلش (ص) و آخرینشان، مولا و سرورمان امام عصر (عج) را به ما برسان همان‌گونه‌ای که مادر گرامی‌شان حضرت زهرا‌ی مرضیه (س) فرمودند که:

رسالت پدرم در برقراری حق و از بین بردن باطل آن‌چنان عمل کرد که وقتی رسول خدا (ص) از دنیا رفت اسلام دینی درخشان در برابر تمام ادیان بود و با تمام دسیسه‌ها که شیطان به کار برد باز آخرین پرچم عدالت در دستان قوی و پر ابهت اسلام خواهد بود. پیامبر خدا در به‌جا گذاشتن میراث نبوت ستارگان درخشانی را معرفی نمود که همگی آنان منتخب پروردگار عالمیان بودند و آخرین ستاره‌ی نبوت تاج نورانی عدالت را بر سر خواهد گذاشت و زحمات مأموران الهی در احیای رسالت در فرج حضرت مهدی (عج) شکل خواهد گرفت.

ما در این شب به سوگ یکی از آن ستارگان درخشان امامت در این خانه‌ی مقدس حضور داریم. ایشان پنجمین ستاره‌ی درخشان امامت، شکافنده‌ی علوم و وارث علم انبیا، ابا جعفر، محمد بن علی ملقب به باقر (ع) هستند. ایشان در کربلا به چشم خود غفلت و گمراهی و اسارت نفس امت جدشان رسول خدا را دیدند و دلیل آن را در عدم برخورداری از علم و فرهنگ غنی اسلامی تشخیص داده و در تمام عمر تلاش بی‌وقفه در تربیت و هدایت و آموزش دینی و علم و معرفت و فرهنگ غنی اسلامی نمودند و آن برای سران منافق و ظالم و مکار گران آمد تا اینکه ایشان را در هفتم ذی‌الحجه سال ۱۱۴ هجری در سن ۵۷ سالگی به دستور هشام بن عبدالملک ملعون مسموم و شهید کردند و بدن پاکشان در بقیع کنار امامان دیگر به خاک سپرده شد.

ایشان می‌فرمودند: دروغ، از خرابی ایمان است. مؤمن ترسو و حریص و بخیل نمی‌شود. آن کس که به بندگان خدا ستم روا دارد از شیعیان ما نیست.

خواهران و برادران همان‌گونه‌ای که می‌دانید ما در دهه‌ی اول ذی‌الحجه یعنی ایام معلومات و میقات حضرت موسی (ع) و ساخت کعبه و طواف حضرت ابراهیم و حضرت اسماعیل (ع) واقع شده‌ایم. روح و دلمان در تپش حاجی راستین صحرای عرفات و منا و مسجدالحرام ابوالصالح المهدی (عج) است که امسال حجتشان بدون حضور حاجیان در مکه و منا است که حج ایشان برابر همه‌ی امت مسلمان است.

بار خدایا قرار بده در این زمان مولا و سرورمان را پیشوا و امام بر حق ما همان‌گونه‌ای که حضرت ابراهیم (س) را خلیل و اما قرار دادی که به‌وسیله‌ی وجود با برکتشان رستگاران رستگار شوند، توبه‌کنندگان توبه‌کنند، عبادت‌کنندگان عبادت‌کنند، نجات‌یابندگان نجات‌یابند، هلاک‌شوند ستمگران و قاتلان و منافقان و پیروز شوند حق‌مداران.

این ایام، زمان قربانی کردن نفس‌ها و آشکار شدن اخلاص در بندگی و سعی و کوشش و جهد به سمت عبودیت است که پروردگار کریم اراده فرمود تا به همگان نشان دهد که اگر بنده‌ای درونش در محبت خالقش فنا شود محکم‌تر از کوه‌هاست و این عشق در خانه‌ی دل است. ما که از خانه‌ی کعبه دور هستیم هر لحظه باید طواف دل کنیم

و بدانیم و باور کنیم که مولا و امامان همانند جد بزرگوارشان حضرت ابراهیم (س) که خداوند فرمود: ای ابراهیم، خانه‌ی مرا برای راکعان و ساجدان پاکیزه کن. ایشان نیز با فرمایشات گهربارشان سعی می‌نمایند خانه‌ی دل ما را از آلودگی گناهان پاک کنند و در ساخت خانه‌ی دلی محکم و استوار در مقابل شیطان و نفس ما را یاری فرمایند. به فرموده و سفارش زیبای ایشان توجه خاص می‌کنیم که فرمودند:

برای ساخت خانه‌ی دل، مصالح خوب و محکم را انتخاب کنید تا خانه‌ای محکم و زیبا را به پیشگاه پروردگار عالم ببرید تا در وعده‌اش به حقانیت آنچه که به واسطه‌ی مأموران آسمانی برایتان آماده شده برسید و به خداوند عرضه دارید: ای خالق هستی، دست‌های ناتوانم مشتاق رسیدن به در خانه‌ای است که خود فرمودی که آن نور در خانه‌هایی است که خدا رخصت داد ارجمندش دارند و نامش در آنجا یاد شود و او را هر بامداد و شبانگاه تسبیح گویند پس رخصت آن را با درک نعمتش به جانم بچشان تا همواره بر خاک درگاه با عظمتت در سجده‌ی شکر باشم.

در خاتمه با مناجاتی از امام سجاد (ع) در این ایام دست به دعا بر می‌داریم:

بار الها ما را از آنچه موجب دوری از ثواب و برکات و مانع رسیدن به قربت می‌شود پناه ده.

بار الها ما را با کسانی که وعده‌های عذابت را سبک شمرده و از راه تو منحرف شده‌اند و عصیان کرده‌اند قرار مده.

بار الها میان ما و دشمنی که گمراه کند و هوسی که نابودمان سازد و عیبی که ما را از پا درآورد جدایی افکن.

بار الها درودها و سلام ما را همراه تهنیت به پیشگاه امام زمانمان برسان و قلب نازنین ایشان را از ما خشنود بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج